

Veľkonočná nedeľa 4 2021

AI Mnohí z vás asi vedia, že od 60 rokov minulého storočia začalo veľa teológov v Južnej Amerike praktizovať „teológiu oslobodenia“. Princíp spočíval v presvedčení, že skôr než niekoho privedú k Bohu, človek musí zachrániť človeka ako človek. V praxi to znamená najskôr vytiahnuť človeka z chudoby, nakrmiť ho, a až potom ho viesť k Bohu. Výsledkom tohto pastoračného prístupu bolo, že dvadsať percent katolíkov odišlo do evanjelických cirkví. Mnohí ľudia, keď chcú prijať Ježiša, sa teraz radšej obracajú na evanjelíkav ako na katolíkov! Je to preto, že z katolíkov sa stali skôr obyčajní sociálni pracovníci miesto toho, aby boli pastieri.

KE Radostnou zvesťou dnešnej nedele je, že Ježiš je viac ako sociálny pracovník. On je dobrý pastier, ktorý pozná svoje ovce, ktorý miluje svoje ovce, ktorý položí svoj život za ovce.

DI Keď sv. Ján v niektorej časti evanjelia opakuje isté slovo alebo výraz tri krát, chce tým naznačiť dôležitosť zmienenej skutočnosti. A v dnešnom evanjeliu Ježiš opakuje tri krát: ja som dobrý pastier. Prečo si vyberá tento titul? Prečo nie označenie ja som dobrý manažér, organizátor, politik, sociálny pracovník? Jedným z dôvodov je to, že v jeho čase bolo pastierstvo jedným z troch hlavných odvetví živobytia spolu s poľnohospodárstvom a rybolovom. Byť pastierom znamená robiť všetko preto, aby sa ovce mali dobre a v dôsledku aj tí, pre ktorých sú ovce určené. Otec Elias Vella v knihe Oblečte si srdce pastiera vysvetľuje, že tým, že sa Ježiš nazýva dobrým pastierom chce naznačiť rozdiel medzi prirodzeným vodcom a biblickým vodcom. Píše: „Prirodzený vodca je človek, ktorý investuje všetko s cieľom pritiahnúť k sebe ľudí. Biblický vodca typu dobrého pastiera je ten, ktorý sa nesnaží priviesť ľudí k sebe, ale k Ježišovi.“

PAR Centrom všetkého je teda Ježiš. Biblický vodca má mať veľmi intenzívny osobný vzťah s najvyšším pastierom Ježišom. Otec Vella ďalej komentuje: „Pri svojej pastoračnej práci a evanjelizácii človek dokáže udržať správnu rovnováhu a vyrovnanosť iba cez dôvernosť s Bohom. Biblickému vodcovi bez modlitebného života vždy hrozí nebezpečenstvo, že sa z neho stane iba obyčajný psychológ alebo sociálny pracovník a nič viac. Ľudia nechodia za nami preto, že sme psychológovia alebo sociálni pracovníci. Ľudia za nami chodia preto, že sme kňazi - biblickí vodcovia. Zrejme je, že musíme dodržiavať princípy a smernice sociológie a psychológie, ako aj ďalších prírodných vied, ale my musíme ísť ešte ďalej.“ Túto pravdu Otec Vella podtrhuje týmto svedectvom: „V roku 2003 som bol hlavným rečníkom na Národnom charizmatickom kongrese v Brazílii. Záverečnú svätú omšu vo svätyni v Aparecide som koncelebroval s kardinálom Hummesom. Počas svojej kázne sa kardinál podelil o skúsenosť, keď bol arcibiskupom v Sao Paole. V kúrii bola istá pani, ktorú mnohí považovali za jeho pravú ruku. Bola veľmi výkonná a pomáhala pri organizovaní mnohých aktivít. Jedného dňa však táto

pani jednoducho zmizla. Nikto nevedel, čo sa jej stalo. Zhodou okolností sa s ňou kardinál neskôr stretol a spýtal sa jej, čo sa stalo, prečo odišla a či sa cíti dobre. Odpovedala, že je v poriadku, ale že už nie je katolíčka. Prešla k evanjelíkavom. Kardinál bol naozaj šokovaný. Bola to jediná vec, ktorú by nikdy nečakal. Preto sa jej spýtal: „Čo vám evanjelíkav dali a my nie?“ Pani mu odpovedala: „Vy ste mi dali všetko - skúsenosť, učenie, dôveru. Čokoľvek som chcela! Jediné, čo ste mi nedali, bol Ježiš. Tak som musela zájsť niekde inde.“ Kardinál bol taký šokovaný, že od tej chvíle - ako sám vyznal - „zmenil celý štýl svojej pastoračnej práce.“

Zo svojej misijnej skúsenosti viem, že misionár je tiež vo veľkom pokušení byť stavbárom, organizátorom, lekárom, projektantom, údržbárom. No to, čo najviac ľudia od nás misionárov očakávajú, je byť pre nich zosobnením Ježiša ako dobrého pastiera, ktorý sa za nich a s nimi modlí.

MY Skúsenosť Otca Vella to krásne vyjadruje. V prvých rokoch kňazstva som sa určite snažil pomáhať ľuďom tak, ako som vedel: prichádzali ku mne, aby sa poradili o rodinných problémoch a mnohých ďalších ťažkostiach. Spaľoval som sa pre nich a dával im všetok svoj čas. No sotva som v nich videl nejaké zmeny. Raz som si položil otázku: „Prečo všetci títo ľudia ku mne chodia? Napokon majú svojich vlastných sociálnych pracovníkov a psychológov.“ Prichádzali, pretože ja som kňaz. Ale čo som im ako kňaz dával? Nič! Dával som im len to, čo aj ich psychológovia, sociológovia alebo psychiatri. A možno aj oveľa menej. Tak som požiadal Boha, aby ma naučil svoju techniku! Co by som mal ako kňaz robiť? A Ježiš mi dal veľmi známu pasáž zo Svätého písma: „A zasa vám hovorím: Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyselne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi“ (Mt 18,19 - 20).

Je to také jednoduché, a predsa som to nerobil. Rozhodol som sa, že použijem Ježišovu terapiu. Iste, i naďalej som ľuďom radil a rozprával sa s nimi, ale väčšinu času som začal s nimi tráviť tak, že som sa za nich modlil. Začal som sa modliť s ľuďmi a nad ľuďmi. Vedel som, že nemám pre nich nijakú odpoveď alebo riešenie na ich mnohé problémy, ktoré mi predkladali. Tak som začal pripravovať srdce trpiacej osoby, aby svoj problém vložila do Ježišových rúk, a modlil som sa spolu s ňou. A potom som zrazu videl rozdiel. Videl som, že ľudia sa začali meniť: žena odpustila svojmu manželovi a manžel odpustil svojej manželke. Videl som, ako sa ich srdcia obmäkčili. Co sa stalo? Začal som Bohu hovoriť: „Nuž, Pane, tú trochu, ktorú som mohol urobiť, som urobil. Snažil som sa, ako som vedel. Teraz je to na tebe, aby si to dokončil. Teraz musíš vstúpiť ty, uzdraviť, nájsť riešenie a dať im silu niesť kríž.“

ADE Modlime sa, aby Pán dal každému biblickému vodcovi dar múdrosti, rozlišovania, rady a sily, aby mohol viesť stádo k zeleným pastvinám, kde nás všetkých čaká Ježiš, Najvyšší pastier. Amen.